

ונפה רדגרייב ב"איזאורה" פורנוגרפיה היא עניין של אנטומיה

או לא, בתוך שדה-התבואה, על הוריו ש- נשרפו עליידי המכסיקאים, ועד השודדים, שאימצו אותו לבן.

הכל יכול להיות טוב ויפה, אבל הסרט צריך להימשך. לכן השודדים המכסיקאים חוזרים ומבטיחים להשמיד את היישוב. והי גיבור אומר שהוא לא רוצה למות, ונמאס לו בכלל לא לדעת לאן הוא שייך, והוא דוהר מהבית דוהר דרמטית, עד שהסרט שלו נעצר ושואל את עצמו: "לאן?" וההמ" שך כמובן ברור.

ואז בקרב האחרון, כשנותנים לתותחים לדבר ורואים שמי צריך בכלל את המוות שקילקלו עד עכשיו את כל הפרט, ומתחיל לים לזרום נחלי אש ונחלי דם, ויש אפילו נחל אחד של מים, סתם. בחוף הבעיית נעשות ברורות ואפילו מעניינות.

בסך הכל זה מערבוני בינוני עם הרבה יומרות, עם צילומים מצויינים, וסוף יפה.

כוכבים

שיניים

פורנוגרפיות

בכתורות של הסרט איזאורה יהיה כתוב קודם כל מי הם השחקנים, ומי הוא הצלם, וצלם המישהו, ואחר כך יהיה כתוב מי הוא רופא השיניים.

היה דיב גדול על מיקום של הרופא בכתורות, ובסוף הוחלט לתת לו מיקום כבוד. משום שחלק גדול מהצלחת הסרט היתה תלויה בו.

לקראת סוף הסרט צריכה התה איזאורה רהוונסה רדגרייב להתכער, וכי שמבין כי עניינים הללו, יודע שאפשר להתכער בעזרת קצת קמטים, אבל עיקר הכיעור הוא בשיניים.

ונסה רדגרייב הסכימה לכלל מערכת שיניים חדשה מרופא שיניים דוע, ולהצט" לם איתה, אבל היא התנתה תנאי: שום צלמים זרים לא יהיו באותו רגע בשטח ההסרטה. שום אורחים. רק הבמאי, הטכני אים ואני."

וכך היה. שבוע לאחר מכן צולמה סצנת העירום של הסרט. השטח היה מלא אנשים וצלמים מכל העולם. לא היה איב פת לה, להיפך, מה שמראה לי שוב כמה הפורנוגרפיה היא עניין של גיאוגרפיה, בסך הכל כמה סניטמטרים לפללה או למיטה.

נשק

ציידים

הפאנטומים

אין דבר המפחיד יותר את אנרחי מצרים מאשר מטוסי הפאנטום, אותם הבטיחה ממ" שלת ארצות-הברית לישראל. דוקא התנגדותה הגמרצת של כמשלת מצרים לעיסקת הפאנטומים, היא שציירה מטוסים אלה ב" עיני בני העם המצרי כמטסי-אימים כלי-כור לים שאין לעמוד נגדם.

לפני מספר שבועות, כאשר פירסם אחד מעיתוני מצרים ידיעה, לפיה כבר הגיעו מטוסי הפאנטום לישראל, כשהם ארוזים בארזים, הורגשה מאניקה ברחוב המצרי. משרד ההסברה המצרי ראה צורך להילחם בפחד ההמוני מפני הפאנטום. לשם כך גוייס שגריר צפון-וייטנאם בקאהיר, נהוין אקסואן, שנשא בפני מאות עיתונאים מצריים הרצאה על הפאנטום, שנועדה להפיג את פחדו של המצרי מפני המטוס הפלאי.

עניין לידים. מייד אחרי שהאמריקאים החלו להפציץ את ערי צפון-וייטנאם, סיפר השגריר לעם המצרי, "פשטה אופנה חדשה בארצנו - לעשות טבעות נשואין מחלקי מטוסים אמריקאיים שהופלו בשטח חנו. כשרבו המטוסים הנופלים, החלו בני העם הצפון-וייטנאמי למספר את הטבעות במספרים סידוריים. אבל מספר המטוסים שהופלו היה גדול מהדרישה לטבעות. לכן החלו לעשות מהם כחזיקי מפתחות."

לדברי השגריר, הפכו מרבית בני עם צפון-וייטנאם לציידים פאנטומים. "אם הפאנטום טס בגובה רב, מורידים אותו הטילים. אם הוא טס בגובה בינוני, מפילים אותו ב" תותחים. אבל אם הוא טס בגובה נמוך, יכולים אפילו הילדים להפיל אותו ברובה."

השגריר אף מסר מספרים למצרים. "עד כה הפלנו 4,000 מטוסים אמריקאיים מ-48 סוגים. קרוב למחציתם היו מטוסי פאנטום."

כדי איש ששובעו לא יפקפק בדבריו, חילק השגריר לנוכחים שי - טבעות שי יוצרו בווייטנאם מהלקי מטוסים אמריקאיים שהופלו. כל טבעת נשאה עליה מספר סידור רי של מטוס שהוטל. מספרי הטבעות שי חולקו היו בסידור ה-30000.

אבל זה מפני שהטבעות יוצרו מומן, התנצל השגריר, "דיום כבר הגענו למספר סידורי העובר את הארבעת אלפים."

ההסתדרות

איפה

הביקורת?

בחדרי הקומות החמישית והשישית ב" בניין הוועדה-הפועל של ההסתדרות, רבו ל" אחרונה הלחישות סביב מבקרה-ההסתדרות, האלוף (מיל.) יוסף אבירד. מאז מונה ל" תפקידו, לפני כשנה, טרם הצליח אבירד ל" פרסם דו"ח ביקורת שלילי או חיובי אחד על המפעלים הכלכליים של ההסתדרות.

כאשר פורקה בשעתו הוועדה המרכזית ל" ביקורת בהסתדרות היא השאירה לאבירד ירושה גדולה. היו אלה דו"חות ביקורת קט" לגנים על מפעלים כלכליים של חברת-העוב" דים, שהגרעונות המצטברים בהם, בין 1964 ל-1967 הסתכמו בכ-100 מיליון ל"י. המדובר הוא ב-36 דו"חות מפורטים, אשר פירסומם עלול היה לחולל סערת רוחות גדולה במדינה. אולם מאז נכנס אבירד לתפ"י

קידו, הפסיקו לדבר על דו"חות אלה, ש" גרמו לעריפת ראשיהם של רבים ממנהלי ה" מפעלים ההסתדרותיים.

מכונה לא חוקרת! מה גרם לגניזה הגדולה?

אבירד הכניס שיטות חדשות לביקורת ב" מפעלי ההסתדרות. במקום עבודת ראש ו" ידיים הוא העדיף ביקורת ממוכנת, בעזרת מחשבים ומכונות.

"זו שיטה מושלמת", אמר אחד מראשי המשק ההסתדרותי, "המכונות מסוגלות לתת תשובה מיכנית לשאלות שהשואל מעוניין לקבל תשובות עליהן. מכונה אינה יכולה לחקור ואי-אפשר לבקש ממנה הסברים ו" הבהרות. אפילו המחשב האלקטרוני המשוב" לל ביותר אינו יכול לתקן תחשיבים הנע" שים בעזרת נתונים לא נכונים."

נראה ששיטתו החדשה של אבירד, שהוכ" נסה בתמיכתו המלאה של מזכיר ההסתדרות, אהרון בקר, הופעלה בעקבות הפירסומת השלילית לה זכו מימצאי ועדת הביקורת ה" מרכזית שפוזרה. היו אלה הדו"חות בעניין מפעלי תיעוש, מפעלי כור, עיסקת הפרדסים ושירותי נמל מאוחדים, שהצביעו על ניהול" כושל, או דו"חות שהצביעו במפורש על שחיתות, כמו הדו"חות על מפעלי הול"י-ארד, או שולטן - שהביאו לשינוי השיטה.

השנה היא שנת בחירות. וראשי ההסתדר" רות הגיעו למסקנה כי בשנה כזו מוטב לא לפרסם מימצאי ביקורת שליליים. הם גם מקווים שהזמן יעשה את שלו. הגאות הכל" כלית שפקדה את המשק הישראלי מאז ה" מלחמה והעובדה שמפעלי ההסתדרות, ש" אחוז ניכר מהם קשור ישירות עם התעשייה הצבאית, מנגינים היום כספים רבים, עשו" יים להקטין את הגרעונות המצטברים של השנים הקודמות.

מקווים ראשי ההסתדרות: כאשר יגיע ה" יום לפרסם נתוני ביקורת, ניתן יהיה לכסות" על הכישלונות של השנים הקודמות.

פשעים

שיכור

על הגג

"יהרגו אותי אם לא אניע הביתה עה שעה עשר", אמרה ליאורה אלטר (14), תל" מידת כיתה ח' בבית-הספר המנהלי ברמת-גן. השעה היתה כבר רבע לעשר בלילה, והיא עמדה ליד תחנת האוטובוס ברמת-עמידר בחברת ידידתה זיוה ותברה, רמי טאובר (17), שליוו אותה.

לפתע הבחינו שני אנשים בדמות שהתקרבה אליהם. "תסתלקו מפה! צעקה, "יאללה!" על מה שארע אחר כך סיפרה ליאורה אלטר, כשהיא שוכבת במיטתה, פצועה.

"הו היה איש שיכור. הוא התקרב אלינו ואנחנו התחלנו ללכת ממנו. פתאום הוא התחיל לרוץ אחרינו ואנחנו ברחנו. נכנסנו לאחד הבתים כי חשבנו שיש לו יציאה אחרית. השיכור היה כל הזמן אחרינו, צעק וקילל. כשראה שאנחנו עולים לבית, צעק: יופי! יופי! תעלו לשם. הוא בסת ידע שלבית אין יציאה אחרת."

ילדים נופלים מהתקרה. השלושה מצאו את עצמם במיזפסת ריקה. המשיכה ליאורה כסיפורת: "רמי ראה את השיכור עולה אחרינו וקפץ אל גג רעפים שהיה ארבעה מסר מתחת למיזפסת. הגג נשבר ורמי צנח על מיטתה של תימינה זקנה ש" התחילה לצעוק: אלוהים! אלוהים!"

"אחרי רמי קצצה זיוה, בינתיים הגיע ה" שיכור אלי, תפס אותי בשערות, נידננו אותי חזק ודחף אותי אל תוך החור בגג הרעפים למטה. נפלתי על המיטה של התימינה ה" זקנה. המיטה נשברה לשניים. נפגעתי בקר" סול. רמי רץ להזעיק משטרה ואותי לקחו באמבולנס לבית-החולים."

השיכור שגרם לשלושה לפקוע אל מיטתה של הזקנה נתפס עליידי המשטרה כשהוא ישן בביתו. "אמרו לנו שהוא חבר דן, ו" קוראים לו שאול", סיפרה ליאורה. לתושבי רמת-עמידר היו יותר פרטים על הגבר בן ה-42.

"הוא שיכור מועד ואחד מעסקני מפא"י בשכונה", סיפרו. "כל לילה הוא משתכר ונטפל לצעירים עובדי-אורה, בעיקר לזוגות. זה מפני שלא הולך לו עם בחורות."

האומללה ביותר מכל התקרית היתה סע" דה מנצור, תימינה בת 60, שאל מיטתה צנחו בלילה, דרך הגג, שלושת הצעירים ה" נפחדים. סעדה נמצעה באצבעה. אך עז היום אינה מכינה כיצד נפלו הילדים מהתקרה. "הו מאלוהים! זה מאלוהים!" היא בטוחה עדיין.

הגליון הבא של הטולם הזה בגלל יום השואה, תוקדם הופעתו של הגליון הבא. במקום ביום רביעי, יופיע הגליון ביום שישי. קוראים תלמידינו יוכלו להשיגו כבר בערב של יום שני.